

Van de hongersnood van seksverslaving naar het feest van het leven

Andrew Comiskey

(Dit artikel mag niet op enigerlei wijze vermenigvuldigd worden
zonder de expliciete toestemming van *Desert Stream Ministries*)

Ik benader het onderwerp van seksverslaving, ook wel bekend als vastzitten aan zondige seksuele gewoontes, in zwakheid. Elk gezag dat ik heb komt van Jezus. Hij is mijn kracht. Los van Hem heb ik geen kracht om seksuele zonde te weerstaan. Aan mezelf overgelaten, zou ik m'n honger voeden met het vlees van anderen tot ik eraan zou doodgaan.

Seks werd het brood des levens voor velen van ons. Vanaf het begin, voedden we ons met valse beelden en ideeën die leven na-aapten. We accepteerden de leugen die zei: „Laat je fantasie gevuld worden met wat de sterkste aantrekkingskracht op je uitoefent.” In het ‘gezelschap’ van uitgebeelde symbolen van de geïdealiseerde man of vrouw, voelden we onze eenzaamheid even wat minder.

Tot aan de val. Na onze afdaling in masturbatie of een vereniging met een ander (beter beschreven als wederzijdse masturbatie), keerden onze geïdealiseerde bronnen van liefde en leven zich tegen ons. Valse geliefden onthullen snel onze eigen duisternis. In de weerspiegeling van hun bloeddoorlopen, nog steeds hongerige ogen, vangen we een glimp op van onze eigen eenzaamheid, nu geaccentueerd door een mislukte poging tot vereniging.

Maar nog steeds, het maakt niet uit hoe we ons bewust zijn van de zinloosheid van onze pogingen, we kunnen niet stoppen. Waarom? Allereerst, we vinden de duisternis fijn. Het gevallen en samenzwerende deel van ons (het vlees, de oude mens) wil geen afstand doen van zijn controle over hoe we ons genot vinden. Enkel het weten dat iets zonde is, bevrijdt ons nog niet van het kiezen van de zonde. Ik ben me er volkomen bewust van hoe ik welbewust heb gekozen voor de weg van de duisternis in verband met seksuele fantasie en masturbatie. Ik koos het omdat ik het wilde. Ik ken heel goed de ultieme ijdelheid van mijn streven. Ik koos voor het plezier onderweg naar het volvoeren van mijn eigen morele falen.

Deze zondige neiging wordt bijzonder vasthoudend naarmate het langer doorgaat. De Vader openbaarde dit enige tijd geleden aan mij na een intensieve periode van seksuele verleiding. Hoewel ik niet toegegeven had aan de zonde, vond ik het raadselachtig en riep tot Hem: „Waarom is het zo intens, Vader?” In de loop van een uur, openbaarde de Vader een keten van herinneringen die weergaven hoe diep en constant mijn streven naar ongeoorloofde seksuele beelden was, te beginnen in de late kindertijd en zich uitstrekkend over mijn tienerjaren. Ik bracht veel tijd alleen door met zoeken naar erotische foto's en boeken en uiteindelijk mensen. Niemand in het “echte leven” wist hiervan, maar in mijn privé-wereld verdiepte zich een krachtige gebrokenheid, elke keer als ik een ongeoorloofde band aanging met een afbeelding op papier of in persoon, of een beeld, opgeroepen vanuit mijn eigen ontaarde geheugenbank.

Satan bewoont deze privé-wereld en doet alles wat hij kan om de band te versterken tussen immorele beelden en het bedrogen hart dat hen niet weerstaat. Hij wil dat we meer tijd en geld en energie opofferen aan het ons toewijden aan afgoden in de vorm van een geïdealiseerde man of vrouw. Een zeer reële vorm van aanbidding komt hier naar voren. Wij buigen voor de heer van de perversie – hij die het leven en de liefde en de creativiteit imiteert via seksuele immoraliteit – wanneer we één worden met een afbeelding of persoon buiten het unieke heteroseksuele verbond.

Een onderdeel van het diepgewortelde karakter van deze praktijken, en de geestelijke onderdrukking die ermee gepaard gaat, is een angst en een vlucht, weg van echte verbondenheid met echte mensen. Ik verwijs hier naar niet-erotische intimiteit. De meeste mensen met een langdurige worsteling met seksuele zonde kennen niet de betekenis van relaties waarin respect en elkaar goed doen naar voren komen zonder verleiding, en waarbij beide deelnemers volledig gekleed zijn.

Al vroeg begon de verslaafde seks gelijk te stellen aan intimiteit. Bewust van zijn eenzaamheid en het waargenomen onvermogen van anderen om te voldoen in zijn behoeften aan bekrachtiging en respect, ontdekt hij of zij de kracht van seks. Legitieme behoeften raken onderdrukt in de haast van het orgasme en de verleiding van erotica die nog verder lonkt.

Ongeoorloofde seks biedt hem een soort van beheersing. Hij hoeft niet de pijn en het risico onder ogen te zien van door een ander gekend te worden als een persoon die net zo sterk en begaafd is als hij gewond en behoeftig is. Hij vindt een bedekking in het vlees – geïdealiseerde beelden van het lichaam, volledig gescheiden van het hart. Hij kan het krijgen wanneer hij het wil en daarmee beheerst hij de risico's en onzekere uitkomst van omgaan met anderen op het niveau van het hart.

Een man die ik begeleidde verwoordde goed de neiging van de verslaafde om zijn hart te verbergen door te fixeren op het lichaam. „Ik heb nooit een vrouw echt gekend. Sinds de middelbare school ben ik met hen omgegaan om seks met hen te hebben. Maar ik heb nog nooit één echt gekend. Het is eng voor mij om dat toe te geven. Ik weet niet hoe ik kan liefhebben.” De Vader is deze jonge man aan het bevrijden uit het valse gevoel van eigenwaarde en macht dat seks hem gaf. En in plaats daarvan is de Vader zijn hart aan het terugwinnen en verbindt het met de goedgunstigheid die slechts een vader zijn zoon kan schenken. Alleen door de liefde van de Vader kan de kracht van valse liefde gebonden worden en ware liefde in ons losgemaakt worden. Enkele wegwijzers in deze reis naar de vrijheid zijn de volgende.

Stappen naar vrijheid van seksverslaving

Ten eerste moeten we ervoor open staan Jezus te ontmoeten op het terrein van onze seksuele gebrokenheid. We moeten tegenover Hem toegeven hoe ziek onze zonde ons heeft gemaakt en dat we machteloos zijn om onszelf te helen. Voor herstel van mensen die gebonden zijn aan seksuele zondige gewoonten is het – naar mijn overtuiging – noodzakelijk dat de zondaar zelf verantwoordelijkheid neemt voor zijn zonde. Ten tweede moet de Heer voldoende toegang tot zijn hart hebben, zodat de zondaar zich diep bewust wordt van de verwoestende gevolgen die zijn zonde al had. Veel van de mannen die ik heb begeleid, konden hun zonde als zodanig beschrijven, maar bleven afgescheiden van elke echte wroeging. De diepe schuilhoeken van hun hart bevatte nog steeds de wil en het verlangen om te zondigen; op een bepaald basisniveau bleven ze open voor de vereniging met het kwaad en bleven ze er zelfs mee spelen.

Door Jezus doorboort de Vader onze duisternis, om ons hart aan ons te openbaren. Hij vraagt de eerlijke bekentenis dat we soms de duisternis liever kiezen dan het licht, vodden in plaats van koninklijke gewaden, leugens in plaats van de waarheid. Onze belijdenis van de eigen tweeslachtigheid voor het aangezicht van Jezus biedt het licht een betere toegang tot het hele hart. En op zijn beurt, als het licht erin doorbreekt, wordt de ware aard van de zonde geopenbaard en worden we bevrijd om uit onze diepte te roepen om de reiniging en bevrijding die we zo hard nodig hebben.

We hebben hierin bemiddelaars nodig, goddelijke mannen en vrouwen die ons bijstaan en die de openbaring van onze eigen zonde ondersteunen én de grotere openbaring van de Gekruisigde die wacht om onze zonden op Zich te nemen. De liefde van anderen haalt ons ertoe over om uit het verborgen, ommuurde fort te komen, waar we onszelf hebben verwend met leugens. Door gekend te gaan worden door de mensen van God als gevolg van onze belijdenis van zonde – daardoor komt ook Jezus voor ons dichterbij. Door onszelf, met lompen en al, toe te staan gekend te zijn door deze mensen, kunnen we ons vrijer aan Jezus overgeven.

We moeten tegenover Jezus een volledige bekentenis doen van onze afgodische geschiedenis, bij voorkeur in aanwezigheid van een vertrouwde bemiddelaar. Zoals ik al eerder zei, de wortels van onze afgoderij gaan terug tot ver in ons verleden en vereisen een lange tijd aan de voet van het Kruis. Hier worden we ons bewust van wat er in ons hart is. We beginnen bedroefd te zijn over onze zonde als de diepte ervan blijkt. Jezus, altijd aanwezig in heilige liefde, dwingt ons elke open gelegenheid voor de duisternis aan de voet van het kruis neer te leggen. Tegelijk zullen we rouw en bevrijding kennen naarmate de belijdenis vordert.

Hoe meer we gekend durven te zijn door Jezus, hoe meer we vrij worden. Zijn aanwezigheid trekt als een magneet de dood eruit, die binnenkwam door immoraliteit. Duisternis was onze diepten binnengekomen; en nu, door middel van de biecht, dringt het licht nog dieper door en breekt het bolwerk van de zonde af. Jezus neemt de gebroken, bezoedelde overblijfselen van onze gebon-

denheid op Zich. Hij komt naderbij om de zonde eruit te trekken; Hij geeft Zijn lichaam aan ons om onze gebrokenheid te dragen, zodat wij vrij kunnen zijn.

Ik moet denken aan hoe Elia Jezus voorafschaduwde toen hij zich drie keer uitstreckte over de dode jongen en tot de Heer riep: „O Heer, mijn God, laat het leven in deze jongen terugkeren!" (1 Koningen 17:21). De jongen kwam weer tot leven. Op dezelfde manier strekt Jezus Zich uit over ons en neemt Hij de dood op Zich; de dood die onze zonde voortbracht. Wij echter ontvangen het leven.

Degenen die onze belijdenis begeleiden, verkondigen dan de vergeving. Op dezelfde manier waarop we rustig wachten op de Heer om te onthullen welke zonde moet worden beleden, wachten we ook rustig op Hem om diep de waarheid van de vergeving te ontvangen. Het is hier heel ondersteunend om water te sprenkelen over degene die vergeving ontvangt. Water symboliseert in de Schrift zuivering (bijv. Hebrëeën 10:22) en het gebruik ervan in de belijdenis en bij het ontvangen van vergeving maakt de reiniging die ontvangen is, meer bewust op ongeziene niveaus.

Volgend op vergeving en reiniging, ontvangen we Jezus' opstandingskracht. Zijn leven beweegt zich vrij in onze diepten en vestigt daar een bolwerk. Met Zijn krachtige Aanwezigheid geeft Jezus sterke grenzen aan ons hart; in eenheid met Hem planten we het kruis als symbool en zegel van het echte verlangen van ons hart. Jezus woont in ons en bedekt ons op het punt van onze grootste kwetsbaarheid. Hij wordt onze kracht en bescherming waar we het zwakst zijn. Een fort van licht wordt gevestigd waar vroeger de duisternis heerste.

Vanuit dit fort verwerpen we het kwaad. We realiseren ons dat overheden en machten bijdroegen aan de onwerkelijke wereld van onze seksuele zonde. Opnieuw gevoelig gemaakt voor de vernietiging van de zonde, staan we stevig met het kruis voor ons, en verkondigen Jezus' overwinning over elke onreine geest die in ons hart wil terugkeren. We worden steeds meer bedreven in het onderscheiden van het kwaad. Dienovereenkomstig worden we meer vasthoudend dat ons hart een woning is voor maar één God, en geen ander. Met Jezus houden we de wacht in ons hart en bestrijden met heilige macht de onderdrukkende geesten die ons terug willen trekken naar onze voormalige schijnwerelden.

Gereinigd en beschermd, worden we bevrijd om de echte roep van ons hart te voelen. Dat kan zijn: het ongemakkelijke gevoel en de ontoereikendheid die we in de confrontatie met uitdagingen van het leven tegenkomen. Het kan de angst voor afwijzing zijn die we tegenkomen in het leren ontvangen van niet-erotische liefde van anderen. De Vader openbaart onze pijn, evenals het goede en ware verlangen dat we hebben om niet alleen te zijn. Hij bevrijdt ons om Hem te ontmoeten in ons alleen-zijn. Naakt en onzeker, kozen we vroeger voor de valse bedekking van lust, maar komen nu onze ware gevoelens in Zijn tegenwoordigheid naar de oppervlakte.

De Vader leert me om de pijn die het gevolg is van het leven in een gevallen wereld niet te onderdrukken. Er is ongevoeligheid van anderen en er is mijn eigen stille pijn en onthecht-zijn van hen, kortom, de bitterzoete zaken die me eraan herinneren dat niemand perfect aan mijn behoeften kan voldoen. Maar mijn behoeften zijn nu gelegenheden voor diepere intimiteit met Hem Zelf. Ik ben blij met en verwelkom die tijden van rust met Hem. Het Kruis aanschouwen, mediteren over een psalm, of deel hebben aan het Avondmaal zijn belangrijke manieren waarop de Vader mij genade laat toestromen in mijn pijn, en mijn hart in de vrijheid plaatst om meer authentiek lief te hebben.

De zachtmoedige kracht van gemeenschap is hier heel betekenisvol voor mij geweest. Jezus voedt me door het brood en de wijn. Hij woont in mij met Zijn gebroken lichaam en vergoten bloed. God openbaart Zich op de bodem van mijn innerlijke gebrokenheid en is dus in staat om mijn ware zelf op te wekken tot nieuw leven (Johannes 6: 53-58). Ik ben dankbaar dat de Vader Zijn Zoon zond, zodat ik me kan voeden met het Brood des Levens. Het valse vlees van anderen smaakt verrot in contrast met de intimiteit die Hij ons biedt. Niets symboliseert dat geschenk beter dan het Avondmaal.

Net zo zinvol is de bevestigende liefde van anderen. Geen voormalige verslaafde vindt vrijheid in toewijding aan Christus alleen. Na bevrijd te zijn van de slavernij van het valse vlees, ontdekt hij en luistert hij naar de echte roep van het hart. Dit is een roepen om 'echt vlees' – echte mannen en vrouwen door wiens aanwezigheid het alleen-zijn kan worden verzacht. De legitieme, door God gegeven behoefte aan genegenheid, begrip en steun komt tevoorschijn uit haar vroegere harde omhulsel van lust.

De eerste uitdaging voor de voormalige verslaafde zal zijn om deze legitieme behoeften niet te verseksualiseren. Na de oproep aanvaard te hebben om anderen te ontmoeten op basis van hun gemeenschappelijke toewijding aan Christus en persoonlijke vrijheid, zal hij in verleiding (kunnen) komen om andermans aandacht te interpreteren als erotisch gemotiveerd. Aanraking ontlokt seksuele opwinding, samen tijd doorbrengen wordt voorspel, emotionele onthulling wordt een voorbode van het fysieke. Goede gaven, gegeven door redelijk gave mensen, worden vertekend door de geërotiseerde lens van de verslaafde. Hij kan zich terugtrekken in schaamte, zich verwijten makend voor deze perverse herinneringen aan zijn onaantrekkelijke karakter. Maar de geïnspireerde roep om (niet-seksuele) gemeenschap zal de overhand behalen. Gegeven de bereidheid en een goed ondersteunend systeem, zal de voormalige verslaafde door zijn eigen resterende gebrokenheid en schaamte heen komen en opnieuw de zegen op niet-erotische liefde ontdekken. De belijdende gemeenschap biedt hem relaties gebaseerd op eerlijkheid; die eerlijkheid moedigt elk lid aan te benoemen wat duister en bedrieglijk is en dit te onderwerpen aan het licht. Hij ontdekt dat zelfs de neiging tot valse erotisering hem niet kan scheiden van Christus en Zijn gemeenschap. Vertrouwen vervangt angst en de neiging zich te verbergen. De ervaring van verbondenheid, van verweven raken met een groep van authentieke, zorgzame gelovigen, stabiliseert het ritme van de ware roep van het hart. Het bevordert ook zijn tevoorschijn komen als een echte persoon die zich inzet voor echte mensen, niet voor romantische of erotische illusies.

Mijn eigen ervaring onthult de waarheid dat het overwinnen van seksuele verslaving gepaard gaat met verweven raken in geheelde relaties. Het is gemakkelijker om onwerkelijkheid te bestrijden als je ondergedompeld bent in de realiteit van echte liefde. Met mijn vrouw, Annette, ervaar ik de grote vrijheid naakt en onbeschaamd te zijn. De seksuele vreugde die we samen ontdekken vloeit voort uit ons wederzijds vertrouwen en onze inzet om te communiceren op minder extatische niveaus. Met mijn goede mannelijke vrienden, vooral Jonathan Hunter, zorg ik voor de benodigde mannelijke ondersteuning die ik nodig heb om rechtop te kunnen blijven lopen. In rechtvaardigheid helpen we elkaar te stáán en niet te buigen in de richting van snellere, goedkopere vervalsingen van liefde. Wij belijden snel en concreet onze strijd en mislukkingen aan elkaar. We blijven duidelijk in Jezus met de hulp van elkaar.

Met Christus en met mijn geliefden, leef ik puur. Ik ben niet vrij van de verzoeking in de richting van valse beelden die valse genegenheid aanwakkeren. Ik ben vrij om in mijn ware zelf te staan, dat zelf dat met Christus is verenigd, en om mensen op de juiste manier lief te hebben. Hij is mijn kracht in zwakheid. Hij is de schoonheid van mijn ware zelf en het ware zelf van anderen dat ik nu vrij kan onderscheiden. Hij is de kracht van mijn doorzettingsvermogen om Zijn schepping op de juiste wijze lief te hebben. Jezus bevrijdt mij dagelijks van mindere liefdes, zodat ik alles kan omarmen wat goed en echt en waar is.

Voorts, broeders, al wat waar, al wat waardig, al wat rechtvaardig is,
al wat rein, al wat beminnelijk, al wat welluidend is, al wat deugd heet en lof verdient,
bedenk dát.

(Filippenzen 4: 8)

Origineel: [From the Famine of Sexual Addiction to the Feast of Life](#) .

© *Desert Stream Ministries* / Andrew Comiskey, Febr. 2014.

Met welwillende toestemming van *Desert Stream Ministries* vertaald door André H. Roosma,
Accede!, Zoetermeer, NL, en gepubliceerd op www.12Accede.nl, maart 2015.

Voor meer informatie, kunt contact opnemen met *Desert Stream*: info@desertstream.org.